

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: R. Č.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 7. 2019, o invalidní důchod

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 22. 7. 2019 **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 710 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž žalovaná zamítla jeho námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10. 4. 2019 č. j. X o tom, že žalobci náleží namísto invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně invalidní důchod pro invaliditu II. stupně, a uvedené rozhodnutí ČSSZ ze dne 10. 4. 2019 potvrdila.
2. Žalobce v žalobě popsal svůj zdravotní stav a uvedl, že musí jednoznačně odmítnout závěry posudku o invaliditě vypracovaného LPS OSSZ v Karviné a stejně tak i závěry posudku v námitkovém řízení. Vyslovil přesvědčení, že odbornými lékařskými nálezy bylo objektivně prokázáno, že jeho zdravotní obtíže zapříčiňují mnohem závažnější pokles míry pracovní schopnosti, než je uvedeno v obou posudcích. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pracovní schopnost je podle jeho názoru neustále postižení uvedené v kap. XV., oddílu B, pol. 8, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které je stanoven pokles míry pracovní schopnosti o 70 %, a pro které mu byl na základě posudku o invaliditě č. j. LPS/2016/1656-KI ČSSZ vypracovaného LPS OSSZ v Karviné v roce 2016 přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně. Od tohoto okamžiku nedošlo k takovému zlepšení zdravotního stavu, které by odůvodňovalo snížení stupně invalidity z III. na II. Poukázal na to, že ve smyslu kap. XV., oddílu B, položce 8, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, jsou rozhodujícím hlediskem spíše zdravotní komplikace po provedení endoprotézy na dolních končetinách. A tyto jsou u něho prokazatelně přítomné. I v rozhodnutí ČSSZ ze dne 22. 7. 2019 je uvedeno, že má zánětlivé komplikace, které podle předložené odborné lékařské dokumentace mohou i do budoucna recidivovat, a že je u něho přítomna těžká porucha hybnosti levé kyčle. O stabilizaci zdravotního stavu se proto nedá vůbec hovořit.
3. Žalovaná v písemném vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 4. 7. 2019, vypracovaného pro účely řízení o námitkách, který splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Dle závěru tohoto posudku poklesla pracovní schopnost žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 50 %. S ohledem na námitky žalobce žalovaná navrhla provést důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR. V průběhu řízení žalovaná s ohledem na závěry PK MPSV ČR v Ostravě navrhla, aby žalobě bylo vyhověno.
4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že Česká správa sociálního zabezpečení rozhodla dne 10. 4. 2019 pod č. j. X tak, že žalobci náleží namísto invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Z odůvodnění plyne, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 6. 3. 2019 již žalobce není dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, invalidní pro invaliditu III. stupně, ale je od 6. 3. 2019 invalidní dle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona pro invaliditu II. stupně, neboť z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 50 %. V posudkovém závěru je konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení srovnatelné se zdravotním postižením uvedeným v kap. XV. oddíl B položka 9c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50 %. V posudku se konstatuje, že proti předchozímu šetření OSSZ došlo po další operaci ke stabilizaci zdravotního stavu, trvá však těžké funkční omezení levé dolní končetiny, jde však o funkční postižení pouze jedné dolní končetiny, nejsou již splněny podmínky pro

přiznání invalidity III. stupně. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po totální endoprotéze levé kyčle pro coxartrozu v roce 2007, komplikace ve smyslu infikování endoprotézy v roce 2011, extrakce TEP 27. 1. 2012 a 19. 3. 2012 reimplantace TEP levé kyčle, poté stabilizace do roku 2015, následně recidiva zánětlivých komplikací, opakované revize levé kyčle v 11 – 12/2015, extrakce TEP s implantací spaceru, nyní stav po extrakci spaceru a reimplantaci TEP levé kyčle 12/2016, s trvalým omezením hybnosti levého kyčelního kloubu. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 22. 7. 2019 tak, že námitky zamítla a rozhodnutí ČSSZ ze dne 10. 4. 2019 potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku lékaře oddělení Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení ze dne 4. 7. 2019. Podle posudkového závěru rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XV., oddíl B, položce 9c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50 % v rámci stanoveného rozmezí 35 – 50 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je těžké omezení hybnosti levého kyčelního kloubu. Jde o stav po složité implantaci a opakované reimplantaci totální endoprotézy levého kyčelního kloubu.

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.r.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 28. 11. 2019, který zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 22. 7. 2019 byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Šlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XV., oddíl B, položce 8c příl. k vyhl. č. 359/2009 Sb., kdy posudková komise stanovila zde uvedenou taxaci 70 %. PK MPSV stanovila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobce stav po opakovaných endoprotézách levého kyčelního kloubu s opakovanými infekčními komplikacemi a těžkým omezením hybnosti levého kyčelního kloubu a pokles pracovní schopnosti stanovila taxací 70 % bez nutnosti změny ve smyslu § 3 a 4 vyhl. č. 359/2009 Sb.. PK MPSV na podkladě opakovaných objektivních nálezů chronické ambulance ortopedické kliniky konstatovala, že zdravotní stav žalobce po poslední reimplantaci levého kyčelního kloubu není stabilizován, na RTG snímku přetrvávající vyzrálé paravertikulární ossifikace blokuje hybnost a nadále trvá těžké omezení hybnosti levého kyčelního kloubu. Výhledově nelze očekávat zlepšení hybnosti operovaného levého kyčelního kloubu a resekce výše uvedených ossifikací by byla velmi riziková vzhledem k opakovaným pooperačním infekčním komplikacím. Pokles pracovní schopnosti činí 70 %. K datu 22. 7. 2019 se nadále jedná o invaliditu III. stupně, kontrolní lékařská prohlídka není vzhledem k nepříznivé prognóze zdravotního stavu indikována. PK MPSV vyslovila nesouhlas s posudkovými závěry lékařů OSSZ a ČSSZ v námitkovém řízení, kteří zdravotní postižení nesprávně hodnotili v položce 9c oddílu B kap. XV. přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a považovali zdravotní stav žalobce již za stabilizovaný a tím podhodnotili posudkové

hodnocení. Posudková komise zdůraznila, že se jedná o stav po opakovaných endoprotézách levého kyčelního kloubu s jeho těžkým omezením hybnosti.

7. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
8. Podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobce. Soud byl proto povinen si vyžádat odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobce ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce. Soud považuje posudek Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě za úplný a přesvědčivý. Soud neměl důvod zpochybnit závěry posudkové komise, že u žalobce šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 70 % a k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a šlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona.
9. Krajský soud proto podle § 78 odst. 1 s.ř.s. přezkoumávané rozhodnutí žalované zrušil pro vady řízení, které spatřuje v nesprávně zjištěném skutkovém stavu a vrátil věc správnému orgánu k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s.ř.s.
10. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. uložil soud žalované povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 710 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku podle § 160 odst. 1 o.s.ř., zákona č. 99/1963 Sb., ve znění pozdějších předpisů (aplikovaného dle § 64 s.ř.s.). Náklady řízení sestávají z náhrady jízdného v souvislosti s cestou žalobce z místa bydliště k jednání posudkové komise dne 28. 11. 2019. Při ujetí celkem 118 km osobním automobilem RZ X z místa bydliště žalobce k jednání posudkové komise, při kombinované spotřebě paliva 5,8 l/100 km, ceně benzínu dle vyhl. č. 333/2018 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad ve výši 33,10 Kč/l a při sazbě základní náhrady podle citované vyhlášky 4,10 Kč/km, činí náhrada jízdného 710 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 07.01.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně